

Merdan Yanardağ'ın mektubu: Ergenekon'a nasıl dahil edildim?

Tutuklu gazeteci Merdan Yanardağ'ın bugün (11.12.13) soL gazetesinde İlhan Cihaner'in köşesinde yayınlanan mektubunun tamamını soL okurlarına sunuyoruz.

ERGENEKON DAVASINA NASIL DAHİL EDİLDİM? DAVA DOSYASINDAKİ BANA YÖNELİK AKIL DIŞI İDDİALAR

Merdan Yanardağ

Ergenekon davasına dahil edilmemin tek nedeninin muhalif bir aydın ve gazeteci olmaktan kaynaklandığı açıktır. Yaptığım televizyon programları araştırmalar, yazdığım makale ve kitaplar, verdiğim konferanslar, katıldığım televizyon ve radyo programlarında savunduğum düşünceler bu davaya dahil edilmemde belirleyici oldu. Tümü gazetecilik faaliyetidir, açık, yasal, kamuoyunun ve genel olarak toplumun bilgisi içinde gerçekleşmiş etkinliklerdir.

Gazetecilik gerçeği bulmak, ortaya çıkarmak ve toplumu bilgilendirmek için yapılan bir meslektir. Dolayısıyla kamusal sorumluluğu olan ve bu yanılla "kamu görevi" olduğu kabul edilen bir iştir.

Ben gazetecilik, yazarlık ve televizyon programcılığı; medya yöneticiliği yaptığım 28 yıl boyunca muhalif kimliğiyle tanınan bir basın mensubuyum. Mesleğime muhabir olarak başladım (1989) ve her kademedede çalıştım. Editör, haber müdürü, yazı işleri müdürü, yayın koordinatörü, genel müdür ve genel yayın yönetmenliği görevlerinde bulundum. Üç günlük gazete ve dört televizyonun kuruluşunu gerçekleştirdim. 15 yıl boyunca televizyon programcılığı yaptım(ekrana çıktım) bu programlar en çok izlenenler arasına girdi. Başyazarlık ve köşe yazarlığı yaptım. Çeşitli dergilere makaleler yazdım. Yayınlanmış 10 kitabım var. Her kitabın 3'ten çok baskı yaptı

Türkiye Gazeteciler Sendikası'nda 1989-1991 yılları arasında genel sekreterlik yaptım. Türkiye Gazeteciler Cemiyeti ve PEN Uluslararası Yazarlar Birliği üyesiyim. Günaydın, Sabah, Hürriyet, Güneş, Özgür Gündem, Aydınlık, Söz gibi günlük gazete ve dergiler ile HBB, Kanal E(CNBC-E), ATV, Expo Channel, Kanaltürk, KanalBiz, Ulusal Kanal gibi televizyonlarda çalıştım. Yön Radyo'da program yaptım. Sol Portal'da haftalık yazılar yazdım. Son olarak Yurt Gazetesi'ni kurdum, Genel Yayın Yönetmenliğini yaptım. Yurt'da her gün başyazı, Pazar günleri de kapsamlı makaleler yazdım. Haftalık haber ve yorum dergisi Bağımsız'ı Yurt gazetesi bünyesinde çıkardım ve bu derginin de yayın yönetmenliğini üstlendim. İnceleme ve analiz yazıları yazdım.

Yukarıda mesleki özgeçmişimi genel çizgileriyle özetledikten sonra neden Ergenekon davasına dahil edildiğimin yanıtını tarihsel bir sıra içinde madde madde sıralamak istiyorum.

Önce Kanaltürk televizyonundan söz etmek gerekiyor :

1. Mesleğimi 2004-2009 yılları arasında, kurucuları arasında olduğum Kanaltürk televizyonunda sürdürdüm. Gazeteci Tuncay Özkan'ın öncülüğünde profesyonel gazeteci ve deneyimli televizyoncular tarafından kurulan Kanaltürk, büyük ölçekli bir televizyondur; 14 bin metrekare kapalı alanı olan 7 ayrı stüdyosu bulunan, Mecidiyeköy gibi, kentin(İstanbul) merkezinde bulunan özel otoparklı bir televizyondur. Altyapısı uygun olduğu ve nitelikli bir kadro tarafından kurulduğu için kısa sürede kendine alan açtı. Muhalif bir yayıncılık çizgisi izledi. Bünyesinde çeşitli eğilimlerden gazeteciler görev yaptı. Herkes aynı çizgide değildi doğal olarak, ama muhalif olmak,

cumhuriyetin değerlerini, laikliği ve aydınlanmanın kazanımlarını savunmak ortak paydayı oluşturuyordu. alışan sınıfların sorunlarını öne çıkaran bir yayın çizgisi izliyor ve emekten yana tutum alıyordu. Yurtseverdi. Sol eğilimli gazeteciler ağırlıktaydı. Ben de bu zemindeydim.

Kanaltürk'te Yayın Kurulu üyesi olarak görev yaptım. Türkiye'nin en çok izlenen haber-analiz programlarından biri olan "5. Boyut"u sürdürdüm. Bu haftalık program esas olarak Kanaltürk'te tanındı. Zaman zaman anahaber bültenine yorumcu olarak katıldım. Bir dönem "Yolsuzluk ve Yoksulluk" isimli ikinci bir program yaptım.

Kanaltürk kısa sürede (özellikle 2007-2008) Türkiye'nin alternatif televizyonu haline geldi. En çok izlenen kanallardan biri oldu. Türkiye'nin yarısı Kanaltürk'ü kalan yarısı ise de kalan diğer tüm televizyonları izliyordu. Yıldızı yükselen bir televizyon oldu. Türkiye'nin en etkili muhalefet odağı haline geldi. İnsanlar bizlere yolda, çarşıda, bir etkinlik ya da toplantıda kahraman muamelesi yapıyordu.

Benim yaptığım 5. Boyut isimli program Kanaltürk'ün en etkili ve en yüksek rating yapan programıydı.

2. İşte Kanaltürk televizyonunda 2006 yılının sonunda Fethullah Gülen Cemaati'ni örgütsel, siyasal, ekonomik yapılanmasını ortaya koyan üst üste iki program yaptım. Cemaat'in medya, eğitim, adliye, polis ve finans sektörlerindeki yapılanmasını bütün yönleriyle ortaya çıkaran araştırma yaparak hazırladığım programda bu dosyayı yayınladım. Programa, konuk olarak, Cemaat yapılanmasını F. Gülen'le birlikte kuran ilk 4 kişiden biri olan ve uzun süre 12 kişilik Merkezi Şura (en üst organ) üyeliği yapan Nurettin Veren'i getirdim. Cemaat'in siyasetten sorumlu yöneticisi olan Veren, bir dönem Zaman Gazetesi ve Samanyolu Televizyonu'nda tek yetkili olarak yöneten bir isim. Yurtdışı (özellikle eski Sovyet Cumhuriyetleri) örgütlenmesini yürütmüş, bu ülkelerdeki okulları açan biri aynı zamanda. Asya Finans (Bank Asya) kuruluşunun gerçekleştirmiş çok etkili bir Cemaat yöneticisi. Gülen'in başyardımcısı, uzun süre ikinci adam olmuş. Makina mühendisi Nurettin Veren, programa çıkmadan 2 yıl önce Cemaat'ten ayrılmıştı. Ancak, o güne kadar yaygın izlenen bir televizyonda ve canlı yayında cemaat örgütlenmesini anlatmamıştı. Cemaat'ten neden ayrıldığını bana açıkladı. Cemaatte çok etkili olunca geri çekmek istemişler ve çatışma böylece başlamış. Ailesi ve özel ilişkilerine kadar inen sorunlar ve kavgalar yaşanmış. Bunların bir kısmını canlı yayında da anlattı, ağladı vs.

Kendisini Mekke'ye "manevi tatile" göndermek istemişler. O buna "sürgündü" diyor. Deyim uygunsa programdan sonra yer yerinden oynadı. Cemaat'in TSK, Emniyet, Adliye medya, eğitim ve finans alanlarındaki örgütlenmesini gözler önüne serdik. Nurettin Veren birinci dereceden bir tanık ve fail olarak konuşuyordu. Dahası "sanık olmaya hazırım" diyordu. Her iddiayı belgelerle destekledik. Program izlenme rekoru kırdı. Birkaç kez tekrarını yayınladık. İlk gün tam 165 bin kısa mesaj (sms) geldi. Bu rakam "popstar" yarışmaları dahil, televizyon dünyasında hala aşılamamış bir rekordur. (En yüksek rakam 60-65 bini geçmedi.)

İkinci program AKP Hükümeti tarafından görevden alınan ilk üst düzey polis ve bürokrat olan Organize Suçlar Şubesi eski müdürü Adil Serdar Saçan da katıldı. Tayyip Erdoğan'ın adı geçen "Akbil Yolsuzluğu" soruşturmasını yapan emniyet müdürüydü. Emniyet'teki Cemaat yapılanması hakkında da rapor hazırlayan ve dönemin DGM savcısından (Ankara) izin alarak soruşturma yapan kişiydi. İkinci program da çok ses getirdi.

3. Bunun üzerine Cemaat mediasında bana karşı bir karalama kampanyası başlatıldı. Benim PKK'lı,

aşırı solcu ve ulusalcı bir terörist olduğum iddia ediliyordu. Kampanya koordineli olarak Zaman Gazetesi, Samanyolu TV, Samanyolu Haber TV, Aksiyon Dergisi ve çok sayıda internet sitesinde sürdürülüyordu. Beni açıkça hedef gösteriyorlardı. Çok sayıda ölüm tehdidi almaya başladım. Emniyet beni uyardı ve “tehditler ciddi, koruma talebinde bulunun” dendi. Koruma istemedim, ruhsatlı silah aldım. Olay büyüyordu.

Kampanya başladığında henüz ortada Ergenekon soruşturması yoktu. Cemaat saldırılarını 2007 boyunca sürdürdü. Özellikle Özgür Gündem gazetesinin kurucusu ve yazı işleri müdürü olmam gündeme getiriliyordu. Bana hem ulusalcı, hem PKK'lı, hem de aşırı solcu diyorlardı. Bu üç kavramı ve sıfatı yan yana getirmek tam saçmalamaktı. Ergenekon soruşturması başladığında benim fotoğraflarımı Tuncay Özkan'la birlikte basarak bu kez de “Ergenekon yöneticisi” olduğum, medyayı yönlendirdiğim iddia edilmeye başlandı. Bu kampanyaya Kanal 7’de katıldı. Ortada tam bir rezalet vardı. İnternette bu kampanya görülebilir.

4. Ben geri adım atmadım, işimi yapmaya devam ettim. Türkiye şiddetli, bir siyasal ve toplumsal gerilim yaşıyor, toplum milyonlarca kişinin katıldığı, yakın tarihin en kitlesel eylemleri olan cumhuriyet mitingleriyle sarsılıyordu. Ben 2007 yılında, cemaat konusunda yaptığım araştırmalar ve analizler ile **Nurettin Veren ve A. Serdar Saçan'ın katıldığı ünlü program** üzerinde çalışılmış bant çözümlerinin yer aldığı bir kitap hazırladım. Yazdığım bu kitap da çok ses getirdi. Haftalarca en çok satanlar listesinde kaldı. Tam 26 baskı yaptı, korsan baskıları çıktı. Ortaya kalıcı bir eser konulmuştu.

Kitabın adı **“Türkiye Nasıl Kuşatıldı?”** şeklindeydi. Son baskıda “Kuşatılan Türkiye” diye kısalttım. Bunun üzerine, deyim yerindeyse Cemaat çıldırdı. Saldırının dozunu artırdılar. Kitabı yer yer toplattıkları bilgisi geliyordu. Ama geniş bir okur kitlesine ulaştı. Kitabın ekinde belgeleri de yayınladım. Konuyla ilgili başka televizyonlarda çok sayıda programa katıldım. Röportajlar verdim vs. Bu arada Şişli Cumhuriyet savcılığı programda ortaya attığımız iddialar ve yayınladığımız belgelerle ilgili soruşturma başlattı. Genel Kurmay Adli Müşavirliği Nurettin Veren’i çağırarak 8 saat boyunca ifadesini aldı. Savcılık soruşturmasında bir şey çıkmadı. Olayı örtbas etmeye çalışıyorlardı.

Cemaatin yayın organları, Ergenekon soruşturması başlayınca, hakkımdaki iftiralarını bu yöne kaydırmaya başladı. Kampanya Ergenekon davasına dahil edilene dek sürdü. Benim ısrarla

Ergenekoncu olduğumu ileri sürüyorlardı.

5. İktidarın Kanaltürk üzerindeki baskıları, Temmuz 2007 seçimlerinden sonra yoğunlaştı. Cumhuriyet mitinglerinin ulaştığı büyük kitleselliğin nedenini Kanaltürk yayınlarına ve bu televizyondan yapılan çağrılara bağlıyorlardı. Öyleydi de..

Böylece 2008 yılında, Uzan Grubu’nda sonra medyadaki ikinci operasyonun Kanaltürk’te yapılması için düğmeye basıldı. Maliye ve SSK müfettişleri, vergi denetçileri 6 ay boyunca Kanaltürk’te inceleme yaptılar. Çay fişleri bile kontrol edildi. Ancak bir usulsüzlük ve mali suç bulamadılar. Buna karşın hergün yeni bir gerekçeyle yeni bir inceleme başlatıyorlardı. Bir yandan da Ergenekon soruşturması bütün hızıyla sürüyor, biz hiç üzerimize alınmıyor ve gazeteci olarak durumu anlaya çalışıyorduk.

Sonuçta Kanaltürk’e Maliye Bakanlığı el koymaya hazırlanıyor.(Gelir İdaresi Başkanlığı) diye kesin bilgi geldi.

Tuncay Özkan kanalı satmaya çalışıyordu. Kanalın giderleri çok yüksekti ve borçları vardı. Kanalı baskıyla Koza-İpek Grubu'na (Akın İpek) sattırdılar. Bedelsiz el koymakla tehdit etmişlerdi. Ben karşı çıktım ve hükümet "el koysun" dedim. Çünkü Koza-İpek Grubu Cemaat yanlısı, altın madeni işleten, medya sektöründe Bugün gazetesıyla yer alan bir holdingdi. Sonuçta 2008 yazında kanal satıldı. İşimizi kaybetmiştik. Ben de istifa ettim.

Elimizde kalan küçük bir bütçe ile "KanalBiz" isimli bir televizyonun kuruluş çalışmalarına başladık. Bu sırada Tuncay Özkan (Kanaltürk'ün satılmasından 3 ay sonra, Eylül 2008'de) gözaltına alınarak tutuklandı. Operasyon bize doğru geliyordu. Kanalın satılması, işimizi kaybetmemiz, parasız kalmamız onları tatmin etmemiştir. Kanaltürk'ün cemaat'in eline geçmesi kanalın takipçilerinde Tuncay Özkan'a yönelik bir tepki ve hayal kırıklığına yol açtı. Herkes şaşkındı. Bu tepki haksız sayılmazdı. Direnilmeliydi.

6. Kanal Biz televizyonunda deneme yayınlarına başladık. Profesyonel yayına hazırlıyorduk, bir haber kanalı olarak konumlanmıştık. Ancak şiddetli bir reklam ambargosu vardı. Bir televizyonun reklam ve sponsorluklardan başka geliri yoktur. KanalTürk'ün gözaltına alınmasından sonra İstanbul ve Ankara binalarımız da basılarak didik didik arandı. Polisler tv binalarını iki gün boyunca adeta işgal etti.

7. Tam bu dönemde ben Almanya'da bir konferans vermek için hazırlık yapıyordum. Türk-Alman Akademisyenler Birliği ve bazı demokratik kitle örgütleri ile meslek kuruluşlarının ortak bir etkinliği nedeniyle davet edilmişti. Stuttgart'ta 28 Ekim 2008'de bir konferans vermem istenmişti. Konferansın konusu "F. Gülen Hareketi'nin Perde Arkası" şeklinde belirlenmişti. Bu ifade benim kitabımın alt başlığı ile aynıydı.

Önce Stuttgart Eyalet Hükümeti'nin binasındaki salonda Almanca konferans verecektim. İki gün sonra da Türkler için başka bir salonda konferansı tekrarlayacaktım. İlk konferansı izleyeceklerin Alman olduğu bilgisi verildi. Ancak katılım profili hem çok ilginç hem de daha genişti. Bu konferansı Eyalet Hükümeti (Yerel yönetim) de desteklediği için "yarı resmi" bir niteliği vardı. Konferansı izleyecek olanlar bu nedenle önceden kayıt yaptırıyordu. Bana verdikleri bilgiye göre, 450 kişilik salonda konferansı izlemek için 570 başvuru yapılmıştı. Çoğunluğu Alman akademisyenler, aydınlar, politikacılar ve gazeteciler oluşturuyordu. 33 milletvekili, bazı eyaletlerin eğitim ve içişleri bakanları, Anayasayı Koruma Örgütü'nden 2 kişi ile ABD'nin Stuttgart Başkonsolosu ve yardımcısı da konferansı için kayıt yaptırmıştı. Konferansın afişleri basılmış, ilanları verilmiş, duyuruları dağıtılmıştı.

Bu profil karşısında şaşırımdım. Böyle birşey beklemiyordum. Almanlar Cemaatin faaliyetlerinden rahatsızlık duymaya başlamıştı. Bu örgütü belli ki daha yakından tanımak istiyor, tedbir almayı düşünüyorlardı.

8. Uçak biletim 28 Ekim 2008'de sabah 07:00'deydi. Konferans aynı gün saat 15:00 olarak planlanmıştı. Saat farkı da vardı. Yetişmek için zaman uygundu. O sırada KanalBiz'in Ankara bürosunda çalışıyorduk. Yayına orada başlamış, İstanbul stüdyolarını hazırlayınca, geçmeyi (yayını taşımayı) planlamıştık. İstanbul'daki işler bitmek üzereydi. Ankara'da otelde kalıyor, 5. Boyut programını oradan yapıyordum.

9. Ancak 26 Ekim'i 27 Ekim'e (2008) bağlayan gece, sabaha karşı 04:30'da Ankara'da kaldığım otel polis tarafından basılarak gözaltına alındım. Özel yetkili savcılık talimatıyla Ergenekon soruşturması kapsamında gözaltına alındığım belirtildi. Aynı gün Ankara'dan İstanbul'a getirildim. Basında geniş

şekilde haber oldu. Televizyonlar “son dakika” ve “flash” olarak verdiler gelişmeyi. Yeni bir “Ergenekon dalgası” deniyordu.

10. Üç gün gözaltına kaldım ve Almanya’daki konferansa gidemedim. Bana polis sorgusu sırasında Ergenekon olayıyla ilgili önemli hiçbir soru sormadılar. Üç gün tuttular ama benim sorgum 2 saat içinde bitti. Üçüncü gün sorgum yapıldı ve aynı gün savcılığıyla sevk edildim. Poliste daha çok yayınladığımız Deniz Feneri dosyasıyla ilgili sorular soruldu. Telefon tapeleriyle ilgili bir-iki önemsiz soru dışında kayda değer bir sorgulama oldu. Bana Ergenekon soruşturması kapsamında göz altına alınan biri gibi davranmıyorlardı. Bir ara “Hocaefendi ile neden bu kadar uğraştığımı” sordular. Ben “bu soru mu” diye karşılık verince “Yok, sohbet sadece” dediler. Hatta bir polis , “Ergenekon diye bir örgütün varlığına inanıyor musun” dedi. Ben hayır dedim; eğer varsa üyesi değilim. Garip bir durum vardı.

11.Asıl sorgu Beşiktaş’ta savcılıkta oldu. Zekeriya Öz sorgumu yaptı. Yanımda(hem emniyette hem de savcılıkta) avukatım Oğuz Kür vardı. Savcı Öz, o dönemde Ulusal Kanal’ın genel yayın yönetmeni olan Ferit İlsever ile bir habere (Deniz Feneri) ilişkin yaptığım telefon konuşmasını sordu. Güya Kanaltürk’ün Ferit İlsever- Doğu Perinçek tarafından (dolayısıyla Ergenekon) yönlendirildiğini kanıtlamayı çalışıyorlardı. Konuşmayı açıkladım. Deniz Feneri dosyasını açmıştık.Ulusal Kanal da bizden habere ilişkin destek (yardım) istiyordu. Gazete ve televizyonlar arasında böyle yardımlaşmalar (özel olmayan haberler de) olur. İddiayı çürüttüm. Çünkü telefon tapesinde ben Ferit İlsever’in habere ilişkin olarak ileri sürdüğü önemli bir iddianın yanlış olduğunu söylüyor ve yayınlamayacağımızı belirtiyorum. Konuyu aşağıda açacağım.

12. Savcı Öz ikinci önemli soru olarak “Vatansever Kuvvetler Güçbirliği Derneği” diye bir kuruluşun -ki Ergenekon yapılanması olduğu belirtiliyor- toplantısına katılıp katılmadığımı sordu. “Hayır katılmadım” dedim. Bir görüntü kaydının olduğunu söyledi, ben izlemeyi talep ettim. Savcı Öz, avukatım ve ben izledik. Toplantının bir tiyatro ya da konferans salonunda yapıldığı, yasal(açık) bir toplantı olduğu, bazı kişilerin aileleriyle geldiği görülüyordu. Ben olduğum belirtilen kişi ile uzaktan yakından bir benzerliğim yoktu. Savcı Öz, “evet sana benzemiyor” dedi. Ben, “Katılsaydım söylerdim zaten. Yasal bir toplantı olduğu anlaşılıyor. Gazeteci olarak birçok toplantıya gidiyor ve izliyoruz. Toplantıyı izlemek o örgütün görüşlerini benimsemek ve üyesi olmak anlamına gelmez” dedim. Sonuç olarak mahkemeye bile çıkarılmadan savcılık kararıyla 30 Ekim 2008 günü serbest bırakıldım. Ortam takipsizlik kararı verileceğini gösteriyordu.

13.Serbest kaldığımda basında bu haberin geniş yer aldığını gördüm. Ancak asıl fırtına Almanya’da kopmuştu. Almanya’da katılacağım konferansı düzenleyen kuruluş temsilcileri ortak bir basın toplantısı yaparak, konferansa katılmamı engellemek için gözaltına alındığını belirtmişler. Doğrusu da buydu. Zamanlamaya dikkat çekerek, konferans tarihinden bir gün önce gözaltına alındığının altını çizmişler. Düzenleyici kuruluş temsilcileri (Türk-Alman Akademisyenler Derneği) bu konuda Fethullah Gülen Cemaati’ni suçlamışlar. Bu açıklama Türk medyasında geniş şekilde yer aldı. Henüz o tarihte iktidar medyayı bu kadar denetim altına alamamıştı. Alman basınında da konuya ilişkin geniş haberler yapılmıştı.

14. Ben de serbest kaldıktan sonra susmadım. Konuya ilişkin televizyon programları yaptım, makaleler yazdım, konferanslar verdim, davet edildiğim TV programlarına katıldım. Ayrıca konuya ilişkin iki kitap yazarak Ergenekon operasyonunun gerçek anlamını, AKP iktidarının ve Cemaat’in tertibini açıklamayı sürdürdüm. Ortada alçakça hazırlanmış bir komplo vardı. Zaman gazetesi benim için “pişman olmamış” şeklinde haberler yaptı. Biraz geri çekilmem ve susmam yolundaki uyarıları kabul etmedim. Bunu kendime yakıştıramadım. Sosyalist bir aydın ve yurtsever bir

gazeteci olarak bu ÷lkeye ve topluma karşı sorumluluklarımın gereğini yapıyordum. B÷yle bir itibarsızlaştırma operasyonu ve tertip karşısında susulamazdı.

15. Serbest kaldıktan sonra Almanya'dan tekrar aradılar ve konferansı yeni bir tarih belirleyecek yapmak istediklerini belirttiler. Ben katılacağımı bildirdim. Çünkü hiçbir kısıtlama olmaksızın, herhangi bir adli tedbir uygulamadan serbest bırakılmıştım. Hakkımda takipsizlik kararı verildiği ya da verileceği anlaşılıyordu. Yeni tarih olarak yaklaşık 3 ay sonrası, yani 2 şubat 2009 belirlenmişti. Bu kez de iki konferans olacaktı, 2 şubat'ta Almanlara ve yine Eyalet Hükümeti konferans salonunda ikincisi 4 şubat'ta başka bir salonda ve Türklere yönelik olarak geręekleřtirilecekti.

16. Ben hazırlıklarımı yaptım, vizemi aldım ve hiçbir engelle karşılaşmadan konferanstan birgün önce Stuttgart 'a gittim. Bir gün sonra Eyalet hükümet Binası konferans salonunda aşağı yukarı aynı dinleyici bileşimine konferans verdim. Katılım daha yüksek olmuştu. Yine çeşitli eyaletlerin Eğitim ve İrişleri Bakanları, milletvekilleri ve çok sayıda akademisyen katılmıştı. ABD Konsolos Yardımcısı da izleyenler arasındaydı. Simultane çeviriyi İstanbullu bir Ermeni dostumuz, Stuttgart Üniversitesi'nde filoloji profesörlüğü görevini sürdüren Varujan Bey yaptı. Konferans çok başarılı geçti. Hrant Dink cinayetindeki Cemaatin rolünü açıkladım.

Konferans basında geniş yer aldı. Kimi TV kanalları benimle röportaj yaptı. İki gün sonra Türklere konferans verdim. Buradaki katılım çok daha yüksekti. 1500 kişilik salon dolmuştu.

CEMAAT YALANA DAYALI İHBARDA BULUNMUş

Almanya'da çok önemli bir şey öğrendim. Zaman gazetesinin Stuttgart temsilcisi İsmail Kul, konferansı engellemek için Eyalet Hükümeti'ne yazılı başvuru yapmış. Ben bu yazıyı istedim. Eyalet İrişleri Bakanlığı ilke olarak belgeyi veremeyeceklerini ama içeriği konusunda bilgilendirebileceklerini söylediler. Ancak konferansı düzenleyen dostlarımızın çabası, benim "*Bu konu benim için çok önemli, neden gözaltına alındığımı açıklıyor hukuken gerekli olabilir.*" biçimindeki açıklamam sonucu, dilekçenin bir kopyasını verdiler. Zaman gazetesi temsilcisi İsmail Kul dilekçesinde özetle benim, "Aşırı solcu, PKK'lı ulusalcı ve Ergenekoncu bir terörist" olduğumu ileri sürerek, Almanya'da konferans vermem halinde oradaki Türklerin tepki göstereceğini belirtmiş. Yetkililerden bu gerekçeyle konferansın iptal edilmesini istemiş. Eyalet hükümeti ise reddetmiş. Olay tam anlamıyla bir skandaldı.

Bazı Alman politikacıları, akademisyen ve gazetecilerle ilgili görüşmeler yaptıktan sonra, 6 şubat 2009'da Türkiye'ye döndüm. Döndükten 2 gün sonra 8 şubat 2009 tarihinde yurtdışına çıkış yasağı konularak Ergenekon davasına dahil edildim. Her iki konferansın (iptal edilen ve yapılan) afişlerini, Zaman Gazetesi Temsilcisi İsmail Kul'un Alman makamlarına verdiği ihbar dilekçesinin Almanca örneğini savunma sırasında mahkemeye sundum. Dava dosyasını bulunuyor.

DOSYADAKİ AKIL VE MANTIK DIşI SUÇLAMALAR

İddianamede bana verilen hükme temel oluşturan suçlamalar tam anlamıyla akıl ve mantık dışı, hiçbir somut dayanağı olmayan, matematiksel kesinlikle çürütölen ve saçma bir yapıya sahip. Bunları şöyle sıralayabiliriz. (Kimi tekrarlar kaçınılmaz şekilde olacak.)

1. Benim Vatansever Kuvvetler Güçbirliği Derneği adlı ve Ergenekon örgütüne bağlı olduğu belirtilen kuruluşun bir toplantısına katıldığımı gösteren görüntü kayıtları olduğu belirtiliyor. (Görüntülerin kayıtlı olduğu CD ya da DVD dava dosyasında) Bu iddianın polise ait olduğu açık.

Gözaltına alındığında (yukarıda da belirttiğim gibi) Savcı Zekeriya Öz ile izledik. Ben böyle bir toplantıya katılmadım. Toplantıya katılanları tanımıyorum ve yaşamım boyunca hiçbir irtibatım yok. Bana benzettikleri kişi fiziksel olarak bana hiç benzemiyor. Bunu Savcı Öz de görüp teyit ettiği için, serbest bırakmak zorunda kaldı.

Toplantının bir konferans salonunda yapıldığı ve herkesin izlemesine açık olduğu anlaşılıyordu. Çünkü görüntülerde salona sürekli giren çıkanlar olduğu, bazı kişilerin ailece geldikleri görülüyordu. Mahkemede bu görüntülerin izlenmesini istedim. Anında görüntüler karşılaştırılabilir ve ben olduğum ileri sürülen kişi ile bir benzerliğimin olup olmadığı saptanabilirdi. Savunmam sırasında bu talebim, inanılır gibi değil ama reddedildi. Yani bir görüntü kaydı getiriliyor, oradaki biri için “bu sensin” diyorlar ve başka bir somut ve maddi kanıtla bu iddiayı desteklemedikleri, sen de “hayır o ben değilim” dediğin halde, bunu kesin kanıt sayıyorlar.

Ayrıca adı geçen toplantının yeri ve tarihi de belli değil. İstanbul mu Ankara mı açıklık yok. Belki toplantının yapıldığı tarihte ben başka bir yerde olduğumu; örneğin kredi kartı ödeme ekstresi ile kanıtlayabilecekken bu imkan da sunulmuyor. Görüntü mahkemede de izlenmediği için, o toplantıda olan ve davada tutuklu yargılanan kişilerin tanıklığı da değerlendirilmedi. Örneğin Muzaffer Tekin hatırladığım kadarıyla yapılan çekimde sıkça görünüyor. Ona, bana benzetilen kişinin kim olduğu, benim toplantıya katılıp katılmadığım sorulabilirdi. Yapılmadı. Kaldı ki ben bir gazeteci olarak pek ala bu toplantıyı izlemiş de olabilirdim. İşimin bir parçası da böyle toplantıları izlemektir. Ama orada değildim.

Belki de o kişinin kimliği tespit edilecek ve mahkemeye davet edilerek, tanıklık yaptırılabilirdi. Bu imkan da elimden alındı.

2. Evimde yapılan aramada bulunan bir kitap dosyası (60 sayfa A4 kağıt bilgisayar çıktısı) kanıt olarak sunulan başka bir doküman. Dosya T. Arslan Bartu isimli bir gazeteci arkadaşımın ait. Biz birlikte, Aziz Nesin’in imtiyaz sahibi olduğu Aydınlık adlı günlük gazeteyi 1992-1992 yılında çıkardık. Bazı aydınlar tarafından 1980’lerin sonunda muhalif bir gazete çıkarmak için kampanya başlatılmış, bunun için herkesin hisse olarak ortak olabileceği Onbinler AŞ adlı bir şirket kurulmuştu. İşte gazeteyi çıkaran bu şirketti. Ben kurucu Genel Yayın Koordinatörü, adı geçen arkadaşım da yazı işleri müdürüydü. **Aziz Nesin**, Fethi Naci, Orhan Koloğlu gibi yazarlar Semih Balcıoğlu gibi Türkiye’nin en ünlü çizerleri, Haluk Gerger, Korkut Boratav gibi akademisyenler vardı. Demirtaş Ceyhun vs.

Doğu Perinçek ve arkadaşları da 2000’e Doğru adlı haftalık dergiyi kapatıp gazete projesine katılmışlardı.

Adı geçen doküman işte bu gazetenin çıkarılma öyküsünü anlatan anı türünde bir kitap çalışması. Gazete çıktı, Sivas Madımak katliamına gerekçe yapılan yazıları (Şeytan Ayetleri adlı Salman Rüşdü’nün kitabından bölümleri) yayınlayan iyi tiraja sahip ünlü bir gazeteydi. Gazete tutmuş başarılı olmuştuk.

Dokümanda Aziz Nesin, Fethi Naci, Semih Balcıoğlu, Demirtaş Ceyhun ve benim de katıldığım Türk edebiyatının başka ünlü isimlerinin de bulunduğu bir toplantı-ki yayın politikasını tartışmak için yapıyordu-örgütsel faaliyet ve ilişkinin kanıtı olarak sunuluyor. Tam bir saçmalık çünkü yıl 1991. Oysa Ergenekon örgütünün (iddianamede) 1999-2000 yılında kurulduğu belirtiliyor.

Toplantıya katılanların tümü, ben ve anılarını kaleme alan Arslan Bartu dışında artık hayatta değillerdi. Güya ben hayatta olmayan bu kişilerle 2003-2004 ve 2007-2008 yıllarında yapılacak darbelere ilişkin yapılan toplantıya katılmışım. Katılanların yarısı ölü olan bir toplantı yani.

Ben bunu savcılıkta, ana savunmamda anlattığım halde hem iddianameye hem de esas hakkındaki mütalaya olduğu gibi aldılar. Esas hakkındaki savunmamdan tekrar dokümanı yazan Arslan Bartu'nun tanık olarak dinlenmesini istedim. Dosya üzerinde ilk sayfada adı yazıyordu zaten. Kabul etmediler. Oysa A. Bartu gelip söz konusu dokümanı yazdığını söyleyecekti. Ayrıca adı geçen toplantının da mahiyetini de açıklayacaktı. Ama bunlar hiç söylenmemiş gibi benim hayatta olmayan edebiyatçılarla toplantı yaptığım ileri sürüldü ve hükmün gerekçelerinden bir oldu. Adı geçen kitap dosyası/dokümanını Arslan Bartu "yanlış bir şey var mı" diye bakmam için vermişti. Doküman dava dosyasında.

Dönemin Aydınlik gazetesinden, belli anlaşmazlıklar nedeniyle bir yıl sonra ayrıldım. Başka gazeteciler de(genellikle profesyonel olanlar) benimle ayrıldı. Gazetenin yönetimi 2000'e Doğru'dan gelen arkadaşların eline geçti. Ancak gazete ayrılıktan sonra hızla tiraj kaybederek 6 ay sonra haftalık dergiye çevrildi.

3. Bir başka iddia ise, benim Ergenekon davasının önde gelen sanıklarından Av. Kemal Kerinçsiz'e bir cep telefonu mesajı attığım yolundaki tuhaf suçlamadır.

Öncelikle belirtiyim Kemal Kerinçsiz'le hiç tanışmadım, hiç yüz yüze gelmedim, aynı ortamda bulunmadım ve hiç konuşmadım. Kendisiyle hiçbir irtibatım olmadı. Telefon numarasını bilmiyordum. Kaldı ki, gazeteci olarak numarası ajandamda da olabilirdi. Çünkü 2005-2008 arasında adı sık duyulan, haberlerde yer alan, TV programlarına katılan bir kişiydi. Ben de kendisini basından tanıyordum.

Polis fezlekesinde benim kendime ait olmayan bir telefon ve numaradan, evet aynen böyle yazıyor, "kendisine ait olmayan bir telefon ve numaradan" Kemal Kerinçsiz'e mesaj attığım ileri sürülüyor. Güya mesajdan, Kerinçsiz'in bir etkinliği ya da konuşmasından sonra, "Abi ağzınıza sağlık, o ırkı kırıklara dersini verdin. Gazanız mübarek olsun. Merdan" diye bir mesaj atmışım. Öncelikle "bana ait olmadığını" savcılık ve polisin önsel olarak kabul ettiği bu telefon ve numara kime ait? Bu konu, ısrarla talep etmeme karşın araştırılmadı. Polise sorulmadı.

İkinci olarak, mesajın altında imza olarak yalnızca "Merdan" yazdığı belirtiliyor. Polis, savcılık ve mahkeme Türkiye'de "Merdan" adlı tek kişinin ben olduğum inancında. Daha doğrusu ve kesin bir bilgi gibi sunuluyor. Olacak şey değil.

Üçüncüsü, üslup ve hitap biçiminin bana ait olması olsnksız. Bir sağcı lümpen dili söz konusu.

Dördüncüsü ve en önemlisi, ben ideolojik, siyasal ve felsefi olarak Kemal Kerinçsiz'le hiç yan yana gelemeyecek bir tutuma sahibim. O milliyetçi ve sağcı, ben ise sosyalistim. Mahkemede de belirttim. Ayrıca mahkumiyetimde önemli bir rol oynadığını düşündüğüm, "1. Cumhuriyetin Sonbaharı" isimli kitabımda Kemal Kerinçsiz'den "ırkçı ve faşizan bir çevreye mensup" diye söz ettim. Ergenekon tertibini ve Türkiye'de cumhuriyetin tasfiye sürecini incelediğim bu kitabımın (5 baskı yaptı) en önemli bölümlerinden biri Hrant Dink cinayetine ilişkindi. Bu bölümde cemaatin cinayetdeki rolünü ortaya koydum. Olayı analiz ederken; "Aralarında Kemal Kerinçsiz ve Veli Küçük gibi kişilerin de bulunduğu ırkçı ve faşizan bir çevrenin Hrant Dink hakkında yürüttüğü nefret kampanyası bu cinayetin işlenmesini kolaylaştıran bir atmosfer yarattı." diye bir saptama ve

değerlendirme yaptım. Ergenekon tertibini kuran ve davanın arkasında olan irade ile Hrant Dink cinayetini işleyen gücün aynı olduğunu yazdım. Çünkü Hrant Dink'in öldürülmesi ülkede Ergenekon operasyonlarının yapılması için uygun bir siyasal ve psikolojik iklim yaratarak meşruiyet sağlanmasında neredeyse belirleyici oldu.

Kitabım 2010'da yayınlandı. Kemal Kerinçsiz kitapta kendisine hakaret ettiğim gerekçesiyle hakkımda dava açtı, hakaret ve ceza davası. Avukatı ise eşiydi. Kendisine "ırkçı ve faşizan bir çevreye mensup" diyerek hakaret ettiğimi ileri sürdü. Davanın 4 duruşması yapıldı. Sonra basın yoluyla işlenen bu tür suçlar Yargı Paketi ile düşürüldü. Ben bu davanın dosyasını (tutanaklarını) ve söz konusu kitabımı mahkemeye savunmamı destekleyen kanıt olarak sundum.

Çünkü iddianameye göre beni "ırkçı ve faşist" dediğim bir kişiye, "Abi gazanız mübarek olsun, o ırkı kırıklara haddini bildirdin" diye mesaj atmış oluyordum. Üstelik bu kişi beni mahkemeye vererek davacı olmuş. Yani bir anlamda hasımız.

Ayrıca mahkemede, Kemal Kerinçsiz'e söz konusu mesajın kimden geldiği, mesajda yazan "Merdan"ın kim olduğu sorulabilirdi. İstedğim halde, Kemal Kerinçsiz o sırada mahkemede bulunmasına karşın sorulmadı. Yani Kerinçsiz'i de tanık olarak gösterdim. Belki de adı geçen kişiyi tanıyordu ve o başka bir Merdan'dı, bilmiyoruz.

Bu durumda her hangi bir telefonda kritik konudaki bir insana (örneğin şike davasındaki bir kişiye) mesaj atıp "Abi eline sağlık, o maçı ayarlamam iyi oldu. Aziz" diye yazıp FB Başkanı Aziz Yıldırım'ı mahkum ettirebiliriz. Böyle bir saçmalık ilkokul disiplin kurullarında bile olmaz.

4. Başka bir kanıt ise, evde bulunan bir defterde çeşitli isimlerin bulunduğu onların karşısında aidat ödemeleriyle ilgili bilgilerin yazılı olduğu belirtiliyor, bunun örgütsel bir ilişkiye işaret ettiği iddia ediliyor. Bu defter eski eşim Nermin Sağtekin'e aitti ve 78'liler Vakfı'ndaki üyelerin aidat çizelgesi yer alıyordu. Çünkü Nermin Sağtekin, o sıralarda 78'liler Vakfında gönüllü çalışıyordu. Zaten defter incelendiğinde ve adı geçen kişiler araştırıldığında tümünün solcu-sosyalist insanlar olduğu hemen görülecektir. Vakıf Başkanı (sözcüsü) Cemalettin Can çağırılıp dinlenebilirdi. Yapılmadı.

Kaldı ki C. Can, hükümet tarafından çözüm sürecini halka anlatmak üzere kurulan "**Akil İnsanlar Heyeti**"ne alınmış, Tayyip Erdoğan'ın Dolmabahçe toplantılarına katılmış bir arkadaşımızdır. Adı geçen defterde de ismi bulunuyor.

Ayrıca 78'liler Vakfı "darbeciler Yargılansın" diye kurulmuş bir demokratik örgüttü. 12 Eylül darbecilerinin yargılanması için çok sayıda kampanya ve etkinlik düzenledi. Yayın organı olan "Tükenmez" isimli dergide benim de imzalı yazılarım yayınlandı. Yani 78'liler Vakfı'nın "Ergenekon örgütlenmesi" olması imkansız. Tam bir komedi. Darbeciler yargılansın diyen bir kuruluş darbeci sayılıyor.

5. **Tuncay Özkan** ile yaptığım bir telefon konuşmasının tapesi de aleyhimde sunulan deliller arasında. Telefon görüşmesinin yapıldığı tarihte Tuncay Özkan ile aynı işyerinde Kanaltürk'te çalışıyoruz. O kanalın sahibi ben de Yayın Kurulu üyesi ve program yapımcısıyım.

Tuncay Özkan benden CHP ile yaptığımız prodüksiyon hizmet anlaşmasına (bir belgesel hazırlanması ve CHP etkinliklerinin canlı yayınlanması gibi) ilişkin bazı belge ve dokümanların Şahin Mengü'ye gönderilmesini rica ediyor.

O dönemde CHP hakkında siyasi partiler yasasına aykırı olarak Kanaltürk'e usulsüz para aktarıldığına ilişkin dava açılmıştı. Kanaltürk üzerinde baskılar artıyor, hükümet el koyma hazırlıkları yapıyordu.

CHP'nin avukatı Şahin Mengü'ydü ve savunma hazırlıyordu. Biz anlaşmanın gereği olan bütün hizmetleri CHP'ye vermiş ve fatura kesmiştik. Ancak fatura toplam miktarı ifade ettiği için, verilen hizmetin ayrıntıları isteniyordu. Aynı dönemde Kanaltürk'te Maliye Müfettişleri ve Hesap Uzmanları da inceleme yapıyordu. Kendilerine bir oda ve sekreter tahsis etmiştik, her gün kanalda bulunuyorlardı.

Telefon konuşması Ş. Mengü'nin istediği evraklara ilişkindi. Ben de tümü resmi ve kayıtlı olan, dahası mali denetimden geçen belgeleri muhasebeden alıp, şahin Mengü'ye gönderdim. Yargılama sonucu CHP beraat etti. CHP hakkındaki kapatma davası düştü. Amaç soruşturmayı CHP'nin kapatma davasına dönüştürmekti. Yandaş basında bu açıkça yazıldı. Bu olayı örgütsel bir Ergenekon faaliyeti olarak gösteriyor savcılık. Oysa Anayasa Mahkemesinde beratla sonuçlanan, gizli kapaklı olma ihtimali bulunmayan bir iş söz konusuydu. Bizim sahte belge fatura vs. ayarladığımız ima ediliyor. Oysa tümü Anayasa Mahkemesi'ne verilen, resmi denetimden geçmiş muhasebe kayıtlarıdır. Anayasa Mahkemesi'ndeki dosyada duruyor.

Ben dosyanın aklanmayla sonuçlandığını Anayasa Mahkemesi'nden istenebileceğini, konunun zaten basında da yer aldığını belirttim. Onlar bunu yasa dışı bir faaliyet gibi sundular. İnanılır gibi değil, bu durumda Anayasa Mahkemesi de Ergenekon'a yardımcı oluyor. CHP ise zaten işbirliği yapmış sayılıyor.

6. Bir başka telefon tapesi de Ferit İlsever ile yaptığım bi konuşma. Ferit İlsever (İP Genel Başkan Yard.) o dönemde Ulusal Kanal'ın genel yayın müdürü. Telefon konuşması Deniz Feneri yolsuzluğuyla ilgili. İddia, Doğu Perinçek ve Ferit İlsever'in Ergenekon adına benim aracılığım ile Kanaltürk'ü yönlendirmeleri. (Bu arada belirtiyim beni yönlendirdiği varsayılan Ferit İlsever hükümlerle birlikte tutuklanmadı, Yargıtay sürecinde tutuksuz yargılanacak.)

Telefonda Ferit İlsever, Almanya'daki Deniz Fener'i davasında Başbakan Tayyip Erdoğan'ın da adının dosyaya dahil edildiğini öğrendiklerini, bu konuda bizde bir bilgi olup olmadığını soruyor. Ben de " böyle bir bilgi bizde yok, araştıralım" diyorum. Bu tip konuşmalara gazeteciler ve basın kuruluşları arasında sık sık yapılır ve "paslaşma" diye tabir edilir. İkinci konuşmada ben "araştırdık doğru değil, biz bu haberi yayınlamayacağız" diyorum. Ferit İlsever, haberin doğruluğu konusunda ısrar ediyor. Nitekim Ulusal Kanal bu haberi "iddia" olarak verdiği halde ben yayınlamadım. Ferit İlsever, Doğu Perinçek ile yaptığı bir görüşmede bu durumdan yakınıyor (yine telefon tapesi) Bu durumda tablo şöyle oluyor; beni yönlendirdiği iddia edilen Ergenekon örgütü yöneticilerinin söylediklerini yapmıyorum. Hem de Tayyip Erdoğan aleyhindeki bir haber söz konusuyken.

Burada ben gazetecilik açısından doğrusunu yaptım. **Kanaltürk Deniz Feneri yolsuzluğunu bütün Türkiye'ye duyuran bir televizyonu.** Çok izleniyor, yayınları çok etkili oluyordu. Haber programları bana bağlıydı. Ben de Almanya'daki muhabirimize konuyu araştırması için ilettim, arkadaşımız dosyayı inceledi ve doğru olmadığını tespit etti. Ben de olguya göre hareket ettim.

HEPSİ BU KADAR..

Evimde, işyerinde, üzerimde, bilgisayarım ve telefonumda yaptıkları arama ve inceleme sırasında buldukları bütün kanıtlar bu kadar. Başka hiçbirşey yok. Bir de gizli tanıklardan birinin

benim Tuncay Özkan'ın "gizli kasası" olduğuma ilişkin ifadesi varmış.

Gözüne alındığımda Kanaltürk satılmış, biz de işimizi kaybetmiştik. Bir operasyon sonucu Kanaltürk'ü AKP-Cemaat iktidarı ele geçirmişti. Alınan paralar, borçlar, tazminatlar ve diğer ödemelere gitmiş, kalan küçük miktarla da küçük miktarla da küçük ölçekli yeni bir televizyonun kuruluş hazırlıkları yürütülüyordu. Mali olarak güç duruma düşmüştüm. Kredi kartı ödemelerim bile aksıyordu. Değil gizli kasa olmak küçük borçları ödemekte bile zorlandığım bir dönemi yaşıyordum.

Bu durumu mahkemede söyledim ve banka adları vererek, resmen hesap ekstrelerimin istenmesini talep ettim. Ve böyle bir "gizli kasanın" olamayacağını, çünkü kasanın "boş" olduğunu matematiksel olarak kanıtlayacak durumda olduğumu söyledim. Mahkeme yine bir şey yapmadı, bankalardan (iş bankası, Finans Bank vs.) bilgi istemedi. Oysa bir-iki saatte bankalar bu bilgiyi ulaştıracak teknolojiye sahipler.

KİTLEŞİM DİYE GARİP BELGE

Dava devam ederken 2011'de Gölcük Donanma Karargahında bulunduğu iddia edilen tuhaf bir belge ortaya çıkardılar. Dava süresince benim hakkımda somut bir belge, suçlama ya da mahkumiyete temel oluşturacak bir kanıt olmadığını savcılık makamı da mahkeme heyeti de biliyordu. Bu nedenle her şeyi fazlasıyla zorlamayla başladılar. Aynı dönemde benim adımla şu ya da bu şekilde Odatv ve Devrimci Karargah gibi davalarda da geçiriyorlardı. Beni bir şekilde cezalandırmak, mahkum etmek için uğraştıkları anlaşılıyordu.

Donanmada bulunduğu iddia edilen "Kitleşim" isimli belge (açılımı 'Kitle iletişimi' şeklindeymiş) TSK'nın kurduğu ya da kuracağı dolayısıyla darbe yapıldığı taktirde de kullanacağı internet sitelerinin içeriğini hazırlayacak "üretim ekibi" listesini gösteriyordu. Daha doğrusu belgelerden biri de buydu.

Ben bu belgeyi daha esas hakkındaki mütalaya alınmadan Samanyolu televizyonun haberlerinde gördüm. Bu belgeyi Genelkurmay Adli Müşaviri olan ve hükümlerle birlikte tahliye edilerek görevine dönen Tümgeneral Hıfzı Çubuklu'nun hazırladığı öne sürülüyordu. Listedeki yaklaşık 20 kişiden yalnızca birini tanıyordum. Başka kimseyi hiçbir şekilde (adlarını duymak şeklinde bile) tanımyordum.

Tanıdığım kişi de, bilişim mühendisi R. Tanju Sirmen'dir. CHP'li Sefa Sirmen'in yeğeni, eski Deniz Yüzbaşı, aynı zamanda. Sosyalist olduğu için ihraç edilmiş ya da ayrılmış. Ben kendisini kurucularından biri olduğum ÖDP'de tanıdım. (ÖDP'den 2002'den ayrıldım.)Tanju Sirmen de ÖDP'nin Maltepe İlçe yönetimindeydi, ben Parti Meclisi ve MYK üyeliği yapıyordum. Bunları mahkemede anlattım, söz konusu belgenin benimle hiçbir ilgisinin olamayacağını, başkaca bir veriyle (ifade vs. dahil) desteklenmediğini söyledim. Zaten Hıfzı Çubuklu da **belgenin sahte olduğunu** böyle bir liste hazırlamadığını söylüyordu.

Bütün dosya bundan ibaret.

Esas olarak beni susturmak, gazetecilik yapmamı önlemek, muhalefet yapmamı engellemek, kitap yazmamı önlemek istiyorlardı. Daha da önemlisi benim üzerimden bir "ibret-i alem" örneği yaratarak muhalif basına göz dağı vermek istedikleri çok açıktı.

Çünkü gözaltına alındığım Ekim 2008'den mahkum edildiğim 2013'e dek yazdığım kitaplar, çıkardığım Yurt Gazetesi, yaptığım televizyon ve radyo programları, Bağımsız Dergisi, verdiğim konferanslar kaleme aldığım makaleler vb. ile hem AKP iktidarına karşı sert bir muhalefet yaptım hem de Cemaati deşifre etmeyi, Ergenekon komplosunun gerçek yüzünü sergilemeyi sürdürdüm.

Asıl neden budur.

Mahkemede de hukuksal savunmanın yanı sıra esas olarak siyasal savunma yaptım. Çünkü iddianame siyasal bir metindi. Her şey için şimdiden çok teşekkür ederim.

Selam ve sevgilerimle.

27.11.2013

Merdan Yanardağ

Muğla E Tipi Ceza İnfaz Kurumu C/12